

Comentariul operei Tache, Ianke si Cadar de Ion Popa Victor - a treia parte

Piesa lui V.I.Popa are, deopotrivă culoarea unei comedii sentimentale, dar și a uneia "de moravuri", în care cele mai marunte prezumtii rasiale se resorb într-un umor verbal pur și stralucitor. În puține pagini ale substantialei comedioografii românești se întâlneste un dialog mai just și mai sigur, mai colorat și mai adevarat. Piesa pare să fie scrisă singura sau, mai bine spus, să fie vorbită singura. Toate personajele ei - cu atât mai mult "tripticul" savuros care dă titlul comediei - sunt oameni de duh.

Aparentă lor "sporovaiala" își are forța comunicativă în evocarea duioasă a unui patriarhalism duios, care păstrează ca pe o valoare sacra omenia atât de caracteristic românească. Sa observăm, între altele, că în afara unei note savuroase de specific al vorbirii, Ianke sau turcul Cadar folosesc, de fapt, un limbaj moldovenesc supus, nuantat la intorsaturi frazeologice care-l colorează susținut. Sa urmărim pasajul în care Ianke, evreul limbuit și cu permanentă tendință de filozofare, își declară - sincer dar, totusi, tragicomic - suferința în fața pozitiei "forte" a comunității care-i amenință și painea saracă și viața Anei: "Eu cu ce să trăiesc? Copii cu ce să-i hrănesc? Am muncit și viață întreaga să să ajung la batranete să dau faliment? Ei bine! N-am să marit fata. Am să-o omor, dacă aşa vreti voi." În bucuriafinală ce-i umple sufletul, rasuna cu deosebire nota triumfului "dreptului sau la viață": "Să ce daca-s un biet ovrei batran și prost și urat? Ce? N-am dreptul și eu să ma incalzesc la soare?" El cere nu numai libertatea existenței proprii ci și sensul major al vietii, împlinit prin grija și truda puse în slujba fericirii Anei. "Nu pot să sadesc și eu o floare frumoasa și să-o îngrijesc, să-o fac mai frumoasă?"

Dacă Tache, cu toată inteligența lui sobră și plină de bun simț, este mai palid realizat (autorul marturisea că a vrut să facă din acest personaj un negustor "destept pe dinăuntru și prost pe dinăfara"), Ianke domina scenă, ca un adevarat tip uman, construit cu o rare patrundere a psihologilor, un om cu uluitoare resurse sufletești: dincolo de manifestările caracterului său, Ianke trăiește prin pitorescul limbajului, de o mare savoare fiind plasticitatea limbajului moldovenesc pe care se pliază accentul semit.

Semnificatia prezentei scenice a lui Cadar depășește, prin inteligență și hotărarea acestuia, inteligența vorbirii sale; totdeauna el pună pe o balanță faptele, iar pe alta gandul bun venit de la Alah, soluțiile sale având ceva de aritmetică simplă și inteleaptă "Cadar puțin vorbestem, Ianke mult vorbestem".

Adunam și dam în doi".

Valoarea de capodopera a acestei drame marunte, dar în fapt o comedie reprezentativă pentru calitatea umorului și omeniei ce dagaja permanent este conferită de finetea schitelor psihologice, de comicul replicilor scanteietoare, de siguranța scriiturii unui om de teatru versat și arhitecturarea în simetrie precise a unor situații atât de vesele. Ea a ingăduit unor mari actori de virtuozitate (I).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Sarbu, Al. Jugam, Jules Cazaban, Stefan Ciubotarusu, Ion Manu, Toma Caragiu) sa recolteze, in aceasta comedie, succesul cu ecouri prelungi, nemuritoare.